

มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Legal Measures On Using Public Domain in the Local Government Organization.

เกษม ปารมีศิลป์จร* สังเวียน เทพผา*ดร.กำพล วันทา**

Kasem Paramesinkajorn * Sungwien Theppa* Kampol Wantha**

มหาวิทยาลัยปทุมธานี*นักวิชาการอิสระ**

Pathum Thani University* Independent Academic**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันพบปัญหาดังนี้ (1) ปัญหาอำนาจการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2) ปัญหาขั้นตอนการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (3) ปัญหาการพัฒนาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (4) ปัญหาการปรับปรุงการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (5) ปัญหาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรอื่น

ผลการวิจัยพบว่า (1) การใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถทำได้ (2) ขั้นตอนการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซับซ้อนมากเกินไป (3) การพัฒนาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจกระทำการ (4) การปรับปรุงการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจกระทำการ (5) การใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรอื่นมีขั้นตอนมากเกินไป จึงควรต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถดำเนินการได้เอง ขั้นตอนการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลดน้อยลง การพัฒนาการใช้ การปรับปรุงการใช้พื้นที่ และการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้เอง

คำสำคัญ : กฎหมาย, ที่สาธารณประโยชน์, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were to amend the legal measures on using public domain in the Local Government Organization. At the current had found the problems as the followings: (1) The problem of the power on legal measures on using public domain in the Local Government Organization. (2) The problem procedure on using public domain in the Local Government Organization. (3) The problem of the development on using public domain in the Local Government Organization. 4) Problems of the improvement on using public domain in the Local Government Organization. (5) Problems on using public domain in the Local Government Organization with other organizations.

The research results had found that (1) on using public domain in the Local Government Organization couldn't be performed. (2) The procedures on using public domain in the Local Government Organization were too complicated. (3) The development on using public domain in the Local Government Organization had no authority to take action. (4) The improvement on using public domain in the Local Government Organization had no authority to take action. (5) The using public domain in the Local Government Organization with other organizations were too many steps. Therefore, they should have to increase amending the legal measures on using public domain in the Local Government Organization to be able to operate by itself. The procedures on using public domain in the Local Government Organization with other organizations decreasing. The development on using and improving on using public domain in the Local Government Organization with other organizations and let the local administrative organizations to operate by themselves.

Keywords: Law, Public Domain, Local Government Organization.

บทนำ

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่จำเป็นและมีความสำคัญที่มีการปกครองระบบประชาธิปไตย จะเห็นได้ว่า รัฐบาลซึ่งเป็นกลไกในการบริหารการปกครองของรัฐบาลนั้นย่อมมีภาระหน้าที่อย่างมากมาในการบริหารประเทศให้ประชาชนได้รับความสุข ความสะดวกสบายในการดำรงชีวิต (Well Being) อีกทั้งความมั่นคงแห่งชาติทั้งในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม (National Security) แต่ย่อมเป็นไปได้ที่รัฐบาลจะดูแลและจัดทำบริการให้กับประชาชนได้ทั่วถึงทุกชุมชนของประเทศ เพราะอาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้าในการดำเนินงาน การที่ไม่สนองตอบต่อความต้องการของแต่ละชุมชนได้ และรวมทั้งข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณ (Budget) และตัวบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดำเนินงานให้ทั่วถึงได้ เมื่อเป็นดังนี้ การลดภาระของรัฐบาลโดยการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเพื่อการสนองตอบต่อความต้องการของชุมชน จะได้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และตรงกับความต้องการของชุมชนนั้น ๆ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยการปกครองที่เกิด

ตามหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ซึ่งมีความเป็นอิสระ (Autonomy) ในการปกครองตนเอง โดยสิ่งที่สามารถสะท้อนระดับของการกระจายอำนาจและความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีอยู่มากน้อยเพียงใด สามารถพิจารณาได้จากการให้อำนาจหน้าที่แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการแทรกแซงหรือกำกับดูแลของส่วนกลางหากอำนาจหน้าที่ในการจัดทำภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอยู่กว้างขวาง ย่อมสะท้อนถึงระดับการกระจายอำนาจที่มีอยู่สูง และหากส่วนกลางเข้ามาแทรกแซงหรือกำกับดูแลอยู่น้อย ก็สามารถสะท้อนถึงความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอยู่สูง (สิวพร สุขเอียด, ออนไลน์ 12 ธันวาคม 2562)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540, 2550 และ 2560 มีเจตนารมณ์ที่จะส่งเสริมความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคลท้องถิ่น และการบริหารการเงินการคลังตามหลักการปกครองตนเองและหลักความต้องการของประชาชน ภายใต้กรอบของกฎหมาย จัดแบ่งภารกิจในการจัดการบริการสาธารณะระหว่างรัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดสรรทรัพยากรทางการเงินการคลังและบุคลากรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจัดตั้งคณะกรรมการ การกระจายอำนาจเพื่อส่งเสริมและติดตามประเมินผลการกระจายอำนาจ

ในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมี 5 รูปแบบได้แก่(1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร (2) เทศบาล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มีนายกเทศมนตรี ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร(3) สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร (4) ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร และ (5) การบริหารราชการเมืองพัทยา จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 มีนายกเมืองพัทยาซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าผู้บริหาร

จากอำนาจการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 รูปแบบดังกล่าวเป็นไปตามหลักกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ซึ่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแล และจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ในการจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะใดที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าการร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ หรือการมอบหมายให้เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการ จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการนั้นก็ได้ ซึ่งหมายถึงให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารงานตามหลักการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น ทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในทุกๆด้าน แต่ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลับไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ดังกล่าวซึ่งได้แก่ปัญหาดังต่อไปนี้

(1) ปัญหาอำนาจการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัญหาการใช้สาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน นี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอิสระในการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งเป็นการให้บริการสาธารณะ

(2) ปัญหาขั้นตอนการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกองค์กรจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายขององค์กรนั้นๆ บัญญัติเอาไว้ ซึ่งอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

(3) ปัญหาการพัฒนาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 17

(4) ปัญหาการปรับปรุงการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 17

(5) ปัญหาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรอื่น การใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรอื่น ส่วนใหญ่จะเป็นการเชื่อมทางเพื่อเป็นทางเข้าออกถนนทางหลวงชนบท เป็นทางเข้าออกระหว่างพื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับถนนสาธารณะแต่เมื่อมีการทำทางเข้าออกเชื่อมกับถนนสาธารณะแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อการจราจรและความปลอดภัยของผู้ใช้ถนนด้วย พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 มาตรา 37

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าจากสภาพปัญหาการใช้สาธารณสมบัติของแผ่นดินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. 2553 ข้อ 7 และปัญหาการปฏิบัติงานทับซ้อนระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวัน ที่ 13 สิงหาคม 2546 ให้อำนาจแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการเข้าไปปฏิบัติงานทับซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เป็นการบริหารงานสองชั้น ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอิสระในการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งเป็นการไม่ชัดเจนทั้งในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย จึงต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้ทันสมัยยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การพัฒนาการปรับปรุงการ และ การใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรอื่น

2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งของประเทศไทยและกฎหมายต่างประเทศ

3. เพื่อศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. เพื่อเสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัย เชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเป็นการวิจัยจากเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยศึกษาแนวคิด และทฤษฎี มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพร้อมทั้งศึกษาข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ต บทความในวารสาร ตำราต่างๆทั้งของต่างประเทศ และของไทย และการหาข้อมูลภาคสนามโดยการออกแบบสัมภาษณ์บุคคลากร ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

(1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ด้วยการออกแบบสอบถามแบบปลายปิด เพื่อให้ง่ายต่อการเก็บข้อมูล ในประเด็นที่กำหนด ผสมผสานกับแบบปลายเปิด (Opened Form) เพื่อเปิดกว้างให้แสดงความคิดเห็นนอกเหนือประเด็นที่กำหนดไว้

(2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูล ที่ได้จากเอกสารโดยการรวบรวมจาก แนวคิด และทฤษฎี กฎหมายทั้งของต่างประเทศและของประเทศไทยเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขอบเขตวิธีการวิจัย

ดุชนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยศึกษาจาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. 2553 ศึกษาเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ทำให้ทราบแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย เกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การพัฒนา การปรับปรุง และ การใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรอื่น

2. ทำให้ทราบมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งของประเทศไทยและกฎหมายต่างประเทศ
3. ทำให้สามารถวิเคราะห์เกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. ทำให้เสนอแนะให้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุปและอภิปรายผล

จากการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540, 2550 และ 2560 มีบทบัญญัติให้ประเทศไทยกระจายอำนาจการปกครองโดยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมาเพื่อมีอำนาจทำหน้าที่ดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการปกครองตนเอง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ของตนเองโดยจัดระบบภาษีหรือการจัดสรรภาษี ที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สามารถ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร ซึ่งจากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้

ในส่วนที่มาตำแหน่งหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีการกำหนดคุณสมบัติขั้นต่ำของผู้บริหารท้องถิ่นในปัจจุบันพบปัญหาดังนี้กรณีขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เว้นแต่เคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัดสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้บริหารท้องถิ่นมาแล้ว ในส่วนของเทศบาล กฎหมายกำหนดให้ฝ่ายบริหารคือนายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งโดยตรง บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีต้องมีคุณสมบัติสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา ในส่วนของการจัดตั้งสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายบริหารได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรง บุคคลผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา จะสังเกตว่า การที่กฎหมายกำหนดคุณสมบัติขั้นต่ำของผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่นในตำแหน่งต่าง ๆ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการในด้านการศึกษาในท้องถิ่นนั้นๆ

แต่ในกรณีการเปิดโอกาสให้ผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้บริหารท้องถิ่นมาแล้ว สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรณีของเทศบาล ผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา กรณีตำแหน่งนายกเทศมนตรี หรือ ผู้ที่เคยเป็นสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภามาแล้ว กรณีตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่จำเป็นต้องมีคุณสมบัติขั้นต่ำก็สามารถสมัครเป็นผู้บริหารท้องถิ่นได้ จึงเป็นการผิดวัตถุประสงค์ในด้านการพัฒนาการศึกษาภายในท้องถิ่นนั้นๆ

(1) ปัญหาอำนาจการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในส่วนการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 มีบทบัญญัติให้อำนาจและหน้าที่ของเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีอำนาจในการจัดระบบการ

บริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และในมาตรา 17 มีบทบัญญัติ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งอำนาจหน้าที่ที่ตามมาตรา 17 บัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 16 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการภายในท้องถิ่นของตนเอง แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 17 ซึ่งแทรกแซงทับซ้อนเข้าไปในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการบริหารงานทับกันสองชั้น ซึ่งหมายความว่า พื้นที่ในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เป็นพื้นที่เดียวกันกับพื้นที่ของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เขาปฏิบัติงานอยู่ก่อนแล้ว

(2) ปัญหาขั้นตอนการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การใช้อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล กฎหมายของแต่ละองค์กรจะมีลักษณะคล้ายกันการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะ ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล จะเป็นการการใช้อำนาจหน้าที่ทับซ้อนกันเป็นสองชั้น ในขั้นแรกเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายของตนเองต่างฝ่ายต่างมีอิสระในการบริหารงานต่อมาในขั้นที่สองเป็นการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด จะเข้าไปบริหารงานในเขตพื้นที่บริหารงานของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเขาสามารถบริหารจัดการเองได้อยู่แล้ว แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองพิเศษแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งสองรูปแบบสามารถบริหารงานเองได้โดยปราศจากการแทรกแซงหรือทับซ้อนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด

ปัญหาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. 2553 ข้อ 7 ให้นายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจใช้ หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใช้ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดและปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่ดิน ในส่วนของประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา 9 มีบทบัญญัติห้ามเข้าไปยึดถือ ครอบครอง รวมตลอดถึงการก่อสร้างหรือเผาป่า หรือทำด้วยประการใด ให้เป็นการทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่หิน ที่กรวด หรือที่ทราย ในบริเวณที่รัฐมนตรีประกาศหวงห้าม ในราชกิจจานุเบกษา หรือ หรือ ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเป็นอันตรายแก่ทรัพยากรในที่ดิน เว้นแต่มีได้มีสิทธิครอบครอง หรือได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ซึ่งจากบทบัญญัตินี้กล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้ที่ดินหรือทางสาธารณประโยชน์จะต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตเสียก่อน

ขั้นตอนการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำนาจในการขอใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอิสระในการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งเป็นการให้บริการสาธารณะ เช่น การจัดสร้างศาลาบนพื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ซึ่งประชาชนใช้ร่วมกัน การจัดทำตลาดริมถนนหรือบนถนน หรือการอื่นๆ จะต้องรับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเป็นเจ้าพนักงานส่วนภูมิภาค

เสียก่อนจึงจะดำเนินการได้ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. 2553 ข้อ 7

การทับซ้อนในการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด เข้าไปปฏิบัติงานแทรกแซงทับซ้อนในเขตของเทศบาล และสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งในเขตของเทศบาล และสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ต่างก็มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายของแต่ละองค์กรบัญญัติเอาไว้ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกันจึงทำให้การใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเข้าไปใช้อำนาจทับซ้อนกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ

(3) ปัญหาการพัฒนาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในส่วนการพัฒนาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 17 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการกำหนดให้อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับบน เข้าไปบริหารจัดการในเขตพื้นที่ของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจัดว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับล่าง จึงสร้างความสับสนให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นของของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เช่นกรณีการพัฒนาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่ง ทั้งเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีอำนาจที่จะกระทำได้ ต้องรอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเข้ามาดำเนินการ จึงเกิดความไม่คล่องตัว และล่าช้า

(4) ปัญหาการปรับปรุงการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในด้านการปรับปรุงการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 17 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็นการสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร เป็นการกำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เข้าไปบริหารจัดการในเขตพื้นที่ของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล จึงสร้างความสับสนให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นของของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการปรับปรุงการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรใด

(5) ปัญหาการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรอื่น

ในส่วนการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับองค์กรอื่น จะเป็นการเชื่อมทางเพื่อเป็นทางเข้าออกถนนทางหลวงชนบท เป็นทางเข้าออกระหว่างพื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับถนนสาธารณะ จะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 มาตรา 37 ซึ่งกำหนดหลักการไว้ว่า ก่อนที่ประชาชนจะสร้างทาง ถนน หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวงชนบท เพื่อเป็นทางเข้าออกถนนทางหลวงชนบท จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของกรมทางหลวงชนบทก่อนดำเนินการซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นควรมีอำนาจในการดำเนินการได้ เนื่องจากต้องการความรวดเร็วในการบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มาแล้วพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งรูปแบบการปกครองพิเศษกรุงเทพมหานคร และ เมืองพัทยา มีปัญหาในส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้โดยอิสระ ต้องได้รับอนุญาตให้ใช้จากผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งข้อเท็จจริงแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมเข้าใจปัญหาของประชาชนในท้องถิ่นได้ดีกว่า จึงควรให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้โดยอิสระ จึงควรต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มาตรา 6 ยุทธศาสตร์ชาติอย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิสัยทัศน์พัฒนาประเทศ และประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) กำหนดให้ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ในด้านกฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับมีเท่าที่จำเป็น ทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งใช้กฎหมาย เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการพัฒนา ซึ่งมีแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. 2553 ข้อ 7 “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจใช้ หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใช้ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันได้ แต่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอท้องที่ และ ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด”

เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากปัจจุบันนายอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีอำนาจใช้ หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใช้ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดและปฏิบัติตามประมวลกฎหมายที่ดิน กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีอำนาจดังกล่าวเนื่องจากเป็นการกระทำเพื่อบริการประชาชนในท้องถิ่น

(2) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 46

มาตรา 46 “องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจในการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่นที่อยู่นอกเขตจังหวัดได้ เมื่อได้รับการร้องขอจากราชการส่วนท้องถิ่นอื่นหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

เหตุผลที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจากปัจจุบัน มาตรา 46 มีบทบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจจัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นได้ ซึ่งเป็นการแทรกแซงทับซ้อนเข้าไปในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่เขามีอำนาจหน้าที่อยู่แล้ว

(3) แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 ข้อ 1

“ข้อ 1 ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด (1) ให้ความช่วยเหลือโครงการที่มีขนาดใหญ่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด (2) ให้ความช่วยเหลือกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวม (3) เป็นผู้ประสานแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง”

เหตุผลที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจากเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ขาดความเป็นอิสระในการบริหารงานในเขตงานของตนเอง ไม่สามารถใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ เกิดความไม่คล่องตัว และล่าช้า

(4) ให้มีการลดขั้นตอนการบริหารงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้มีการลดขั้นตอนการบริหารงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 รูปแบบ คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งรูปแบบการปกครองพิเศษกรุงเทพมหานคร และ เมืองพัทยา ต่างก็มีที่มาและอำนาจหน้าที่ในการบริหารงาน งบประมาณรายได้ รายจ่าย และการกำกับดูแลจะมีลักษณะคล้ายกันเป็นส่วนใหญ่ แต่ละองค์กรมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีพื้นที่การปฏิบัติงานรวมทั้งเขตจังหวัด ซึ่งหมายถึงรวมเอาเขตพื้นที่ของเทศบาล และ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ไปดำเนินการเสียเองโดยอ้างว่าเป็นงานที่นอกเหนือความสามารถของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งถือว่าเป็นการบริหารงานสองชั้นซึ่งอำนาจในการขอใช้ การพัฒนา การปรับปรุง การใช้ร่วมกับองค์กรอื่น เกี่ยวกับพื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะเข้าไปปฏิบัติงานแทรกแซงทับซ้อนในเขตของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งที่จริงแล้วควรจะเป็นเพียงที่ปรึกษาให้แก่เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล เทียบเคียงได้กับกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ไม่จำเป็นต้องมีองค์กรใดเข้ามาแทรกแซงทับซ้อนในการปฏิบัติงาน

(5) ให้มีการทำประชานิยมการขอใช้ที่ดินหรือทางสาธารณประโยชน์

ให้มีการทำประชานิยมการขอใช้ที่ดินหรือทางสาธารณประโยชน์ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการชุมชนประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำประชานิยมเหตุที่ต้องให้มีคณะกรรมการชุมชนประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำประชานิยมเนื่องจากในการขอใช้ที่ดินหรือทางสาธารณประโยชน์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นที่จะต้องรับเสียงทำประชานิยมจากประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการป้องกันผลกระทบจากการใช้พื้นที่ดังกล่าว เป็นการมอบความไว้วางใจให้กับประชาชน ทั้งยังมีอิสระในการบริหารงานของท้องถิ่น

(6) ให้มีการตรวจสอบการขอใช้ที่ดินหรือทางสาธารณประโยชน์

ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการขอใช้ที่ดินหรือทางสาธารณประโยชน์ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอท้องที่ ปช.จังหวัด ที่ดินจังหวัด ราชพัสดุจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เหตุที่ต้องมีการตรวจสอบการขอใช้ที่ดินหรือทางสาธารณประโยชน์ เนื่องจากในการขอใช้ที่ดินหรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้เพื่อป้องกันความเสียหายหรือการทุจริตหรือประพฤติดมิชอบไม่ว่าในทางใด ซึ่งหากพบ

ทุจริตหรือไม่โปร่งใส ผู้ใช้ที่ดินหรือทางสาธารณประโยชน์ดังกล่าวก็ต้องถูกลงโทษ ทั้งทางปกครอง ทางแพ่ง และทางอาญา

บรรณานุกรม

- สิวาพร สุขเอียด .(2562). (ออนไลน์ออนไลน์ 12 ธันวาคม 2562). การปกครองส่วนท้องถิ่น – ฐานข้อมูลการเมืองการ ข้อมุลจาก <http://www.wiki.kpi.ac.th> > title=
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
- พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2528
- พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
- พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. 2553
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน พ.ศ. 2553 ศึกษาเกี่ยวกับการใช้พื้นที่หรือทางสาธารณประโยชน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น